

Duben 2012

Úvodní slovo.....	2
Amerika - 1. týden	3
Slovo nemocným.....	5
Příspěvky ze života farnosti	
Betlém a biblické postavičky.....	6
Praha potřetí.....	7
Setkání Taize	7
Silvestr v Medžugorie	8
Tříkrálová sbírka.....	9
Adorační den.....	11
Hope - Nitra	11
Farní karneval	12
Farní ples.....	13
Babský bál	14
Ze života farnosti	
Hospodaření v roce 2011	15
Volby do farní pastorační rady	16
Lektoři	17
Svátosti a svátostiny.....	17
Stránka pro luštitelé.....	18
Pozvánky.....	19

15. výročí farního zpravodaje

Bylo to za času „Mecha“ - faráře Petra Holého, kdy vyšlo první číslo olešnické Společné Cesty. Název v sobě obsahoval slůvko „společnou...“, právě pro tehdejší sepětí olešnické farnosti s Prosetínem. Od té doby zpravodaj ve svých řádcích reflektoval slova duchovních správců farnosti - otce Stanislava Tvarůžka, Petra Pílera, Romana Strossy... Podstatné pro naši společnou cestu je to, že to není časopis faráře, ale farnosti, tedy vás všech, kteří se v něm dělíte o to co žijete. Nacházíme tu pravidelné zpravodajství z farních aktivit a setkávání od společenství dětí, ministrantů, žen, mužů, rodin s dětmi i seniorů. Nechybí inspirace z účasti na seminářích duchovní obnovy a rubriky vzdělávání. Je to náš časopis a jeho úroveň i zpracování je vlastně společnou vizitkou.

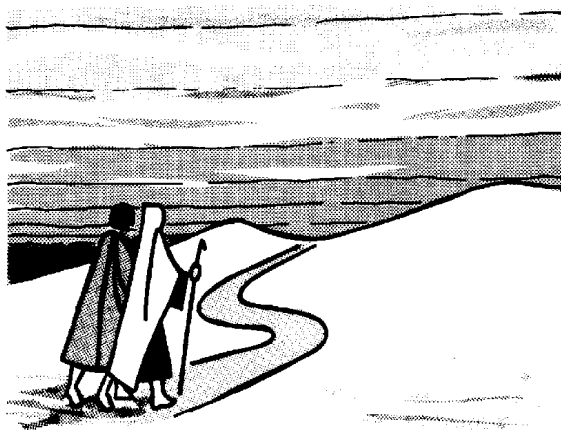
Mnohokrát jsem zaznamenal údiv od spolubratrů kněží či dalších osob, kteří prolistovali a přečetli náš zpravodaj. Málokterá farnost se může pochlubit tolika aktivitami, které nejsou jen výčtem pro náš dobrý pocit. Vlastně sklízím chválu za vás, kteří přispíváte, ale hlavně za vás, kteří se podílíte na všech činnostech farní pastorace.

Oslava má být chvílí pro poděkování všem, kteří samotnou realizací přispívají k přepisu společného díla do článků zpravodaje. Do KFC Rafael bych rád nechal vyvázat jednotlivé ročníky, které by zároveň tvořily farní kroniku. Tu v současné chvíli nikdo nepíše, a tak se právě náš časopis může stát obrazem o životě farnosti pro další generace.

Ještě jednou děkuji všem, kteří se na vydání zpravodaje podílíte.

S pozdravem

Váš otec Pavel

První týden na americkém kontinentu...

S Amerikou má řada lidí spojeno množství představ - politická mocnost, množství obézních lidí, velká auta, ohromné vzdálenosti, mrakodrapy. Při jednom rozhovoru mi americká čerstvá důchodkyně vyučující angličtinu pro cizince vysvětlovala, proč mají v Americe tolik kostelů: „prý aby mohli konat pokání...“! Nadechla se a pokračovala: „svět nemá Ameriku v lásce, pro její neustálou přítomnost ve všech válečných konfliktech“. I to je jeden z možných úhlů pohledu jak Ameriku vidět, v tomhle svém příspěvku bych se chtěl zaměřit pouze na jeden aspekt vypovídající o aktivním životě církve.

V Americe jsem strávil pouze jeden měsíc, ale díky zkušenosti v diecézi Milwaukee ve státě Wisconsin, jsem měl možnost zažít čtyři různé pole působnosti církve v tomto „novém světě“. První týden jsem strávil prací s bezdomovci, druhý v řeholní komunitě sester při jejich činnosti v nemocnici a na univerzitě, část třetího týdne s pomocným biskupem při návštěvách církevních škol a poslední týden na jezuitské univerzitě Marquette. Čtyři týdny, čtyři naprosto odlišné zkušenosti svědčící o životě církve v Americe.

Klíčovou postavou v celém mém vyprávění je řeholní sestra Bernadette Prochazka. Její příjmení prozrazující český původ může být klíčem k rozluštění celé záhady, jak jsem se do Ameriky vlastně dostal. Byla to ona, kdo zorganizoval pastoračně jazykový pobyt a spoustu dalších aktivit. Na začátku celé cesty ale stálo laskavé svolení mého diecézního biskupa otce Vojtěcha. Sestřička následně připravila harmonogram návštěvy, kde bylo všechno podrobně rozepsané na dny a týdny - v tomto rozvrhu se plně projevila její profese vysokoškolské kantorky. Zatímco v Americe vznikala pro mne rozvrh pastorační činnosti, já obvolával kněze s prosbou o zástup. Velice byl nápomocný jáhen Ladislav Kinc, který domluvil pana prof. Petra Piřhu, který po celý jeden týden bydlel u nás na faře a zároveň na Vysočině konal přednáškové turné doprovázen naším jáhnem. Pastoraci dalších víkendů převzal náš rodák pan prof. Ladislav Tichý a Pavel Konzbul, spirituál Biskupského Gymnázia v Brně. Díky tomu už mi nic nebránilo v odletu...

V Chicagu na letišti čekala sestra Bernadette s kapucínským bratrem Davem. Dave byl zodpovědný v jedné malinké farnosti uprostřed města Milwaukee za péči o bezdomovce. Dorazili jsme do kláštera, který byl na rozdíl od našich starobylých, ctihodných klášterních komplexů, jen obyčejným domem. Kdyby nestál v těsné blízkosti kostela, mohl bych jej považovat za trochu větší rodinný dům. Sestřička odjela na studentský internát a já byl uveden do malé komunity pěti bratří kapucínů. Už na první pohled to byli milí lidé, jejichž úsměv zvyrazňoval stařecké rysy a zároveň vypovídal o vnitřním pokoji těchto mužů. Hned druhý den ráno jsme sloužili mši svatou v malém kostelíku, který byl obklopen samými výškovými budovami. V evropských zemích věž kostela obvykle převyšuje ostatní stavby, zde tomu bylo naopak.

Celé nedělní dopoledne zdejší lidé tráví v kostele. Po mši svaté nespěchají domů, ale sejdou do suterénu kostela, kde se nachází velký sál s jídelními stoly a s přilehlou kuchyní, společně jedí, mluví spolu... Tato společenská místnost slouží i jako jídelna nejen pro farnost, ale i pro všechny potřebné, kteří se sem chodí každý den najíst. Den co den se tu vystřídalo 300 až 500 potřebných lidí. To ovšem samozřejmě vyžadovalo spoustu obětavých dobrovolníků chtějících nasytit hladovějící.

Následný týden jsem prožil v péči o tyto potřebné, převážně přistěhovalce bez povolení k pobytu. Den co den některá z farností města Milwaukee zajišťovala jídlo a obsluhu při rozdávání pokrmů. Na této charitativní činnosti se podílely nejen římskokatolické farnosti, které sice tvořily největší skupinu, ale i evangelická společenství. V seznamu dárců byl i magistrát, židovská či muslimská komunita. Nešlo jen o anonymní předání daru, ale i o aktivní službu při jeho distribuci. Ono nepřehlédnutelné množství lidí, které čítalo některé dny i 500 návštěvníků, svědčilo o aktivní službě církve. Pro dobrovolníky služba začínala už před samotnou distribucí, bylo třeba hotová jídla ohřát, rozdělit si služby, přichystat potraviny. Nutno podotknout, že americká večere odpovídá našemu obědu. Na jídlo tedy každý dostával polévku či těstoviny, druhé jídlo, ovoce, zákusek, kávu. Tak velké porce my bychom večer těžko snědli, ale pro tyto lidi to častokrát bylo jediné jídlo za celý den.

Každý den jsem tedy obsluhoval s dobrovolníky z jiných farností. Vždy jsem se setkal s úsměvy a srdečností, kterou u nás nepotkám ani v restauraci u placeného jídla, natož potom při jídle zdarma. Otevřené srdce pro potřeby druhých je silným evangelizačním nástrojem, skrze který mohou ostatní poznat církev sjednocenou ke službě. Být dobrovolníkem tady bylo vlastně

za odměnu, alespoň tak na mě působili lidé, kteří pomáhali druhým.

o. Pavel

Příště o životě uvnitř řeholní komunity sester františkánek neustálého klanění...

Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý,
jeho milosrdenství je věčné.

Žalm 106,1

Mnoha lidem působí velké potíže, když jsou ve vyšším věku a pozorují život svých dospělých dětí a lidí, že žijí zcela jinak, než si oni přejí, a že se jejich víra v Boha z jejich života vytratila. Dělají si výčitky, přemýšlí o tom, kde udělali chybu, co měli ve svém vztahu ke svým dětem dělat jinak. Neuvědomují si, že posuzují nynější situaci na základě vědomostí a zkušeností, které mají dnes a zapomínají na to, že je kdysi neměli a že tehdy dělali všechno podle svého svědomí a byli přesvědčeni, že jednají dobře. Nemůžeme události minulého života posuzovat na základě současných vědomostí, ale musíme se na ně dívat tak, jak jsme je viděli tehdy.

Když si dnes uvědomíme chyby, které jsme udělali kdysi v minulosti, musíme s důvěrou spoléhat na Boží milosrdenství. Dnes už nemůžeme předat víru svým dospělým dětem, ale můžeme se s důvěrou za ně modlit a vyprošovat jim všechno, co v této chvíli potřebují, a hlavně na ně působit svým živým příkladem, který je účinnější než mnoho slov. Nesmíme zapomínat, že u Boha je stálá přítomnost a že u něj není nikdy pozdě. A můžeme si vzpomenout na zločince na kříži, který si uvědomil špatnost svého života krátce před svou smrtí, litoval všeho, prosil o odpuštění a byl zachráněný. Není rozumné opovážlivě spoléhat na Boží milosrdenství, ale je správné v ně doufat za všech okolností, i když se všechno zdá být ztracené. Tam, kde jsou lidé bezradní, má Bůh dost možností všechno změnit tak, aby to lidem prospělo.

Takovou naději na Boží milosrdenství máme předávat lidem, kteří jsou naplněni strachem o své děti a bojí se toho, co je v budoucnosti čeká. Taková naděje má pro ně větší cenu než hmotná pomoc. K tomu, aby byl člověk schopen takovou naději druhým lidem předávat je nutné, aby ji měl ve své duši a aby ovlivňovala celý jeho život. Tuto naději člověk nezíská ze dne na den, ale musí ji získávat postupně svými zkušenostmi a také si ji musí vyprošovat svými modlitbami.

Nikdo není uchráněn zkoušek své důvěry, proto nikdo neví, jak se sám bude chovat, když bude vystaven velkým zkouškám, a proto musíme být shovívaví, když se stýkáme s lidmi, kteří zkoušky prožívají a klesají pod nimi. Svým přístupem k nim jim můžeme hodně prospět a usnadnit jim se vším se vyrovnat. Když nebudeme spoléhat jen na sebe, ale i na Boží pomoc a Boží působení v duších lidí, podaří se nám prožívat správně náš vlastní život a prospívat i druhým lidem.

o.Josef Šik

Betlém a biblické postavičky

Na jaře loňského roku dvacet čtyři obětavých dobrovolníků z řad dospělých farníků (žen, ale i několik mužů) vyrábělo biblické postavičky. Tak získala farnost (ještě se dvěma z předloňska) dvacet šest krásných postaviček, které mohou vystupovat v příbězích Starého i Nového Zákona.

Přímo se nám ale nabízela myšlenka postavit z nich v čase vánočním betlém. Do výroby nezbytných doplňků, tak aby byl betlém betlémem, se zapojily pro změnu hlavně děti a mládež. Využili jsme adventních sobot, kdy jsme se po rořátech setkávali na faře. Fantazii se meze nekladly: sbíjely se jesličky a ploty, řezalo se dřevo do rázů, vyřezávaly se hudební nástroje, pletla se klec pro hrdličky a koše... Vyrostly nevadnoucí stromy a keře. Holky vyráběly v misijním klubku ovečky. Z moduritu se tvořily chleby, vánočky, ryby, vejce, jablka, mandarinky a kbelíky. Dále bylo potřeba ještě vymyslet, jak udělat chýšku, zvířata a palmy. Jako zlato pro krále jsme použili čokoládový bonbón a kadidlo - to bylo opravdové (krásně barevné).

Počáteční obava, zda se povede pro každou postavičku najít nějakou činnost a vymyslet dost darů pro Ježíška, se záhy proměnila v obavu, jak to vše vměstnáme na boční oltář. Dílo se nakonec povedlo a to díky všem, kteří přispěli nápadem a samotnou prací.

Nám, co jsme vyráběli a mohli si najít v betlémě to svoje, to přineslo spoustu radosti. Doufáme, že radost měli i děti a dospělí, co se na betlém přišli podívat.

Šárka a Helena

Praha potřetí

Vánoční prázdniny trávím obvykle ze značné části tak, že spím do jedenácti, pak se nasnídám cukroví a potom sleduji pohádky. O letošních prázdninách jsem ale jeden den vstávala místo v jedenáct už před půl pátou, místo k televizi sedla do autobusu a na svačinu místo talíře cukroví nabalila chleba se salámem. Misijní klubko a ministranti totiž jeli ten den na vánoční pouť do Prahy.

Po cestě jsme se stavili za otcem Matúšem Kociánem v Českém Brodě, kde jsme slavili mši svatou, v Praze jsme navštívili kostel v Karlíně a kostel křížovníků, Karlův most a most Legií a na závěr výstavu o sv. Anežce České. Také jsme si zašli v Karlíně na oběd, kde po nás - díky důmyslnému systému pana Kince - nezbyla ani hranolka. A kdybych měla říct, co se mně osobně v Praze nejvíc líbilo, byla to Vltava, už za tmy, se strašnou spoustou racků, kteří v hejnech neustále vzléтали a pak zase sedali zpátky na vodu.

Po cestě zpátky si pan farář vždycky pozval někoho dopředu k mikrofonu, položil mu několik zvědavých otázek a až dotyčný odpovídal, mohl si za odměnu vzít cukroví.

Výlet se povedl, ani jsme v Praze neudělali ostudu, to až na benzínce, kde jsme othrali skoro všechny plastové rukavice, potřebovali jsme je pro nově vzniklou hudebně-nafukovací kapelu. Některým nejmenovaným se za to dostalo pokárání, ale já jsem Vítovi neříkala, ať těch rukavic utrhne třicet.

Terka N.

Město beze zdi

Tentokrát to byli Berličané, kdo pozval ekumenickou komunitu Taizé a dalších asi 30 000 lidí prožít do jejich města konec roku a začátek roku nového. Hlavní město bývalého východního Německa dokázalo pojmout množství návštěvníků, byť bylo znát, že lidí aktivních v církvi, a tedy i ochotných nabídnout přístřeší mladým věřícím, bylo výrazně méně než v minulých letech. Část účastníků vzala za vděk spaní v tělocvičnách (nalézt a získat pro sebe žíněnku bylo tak jedno z malých vítězství této výpravy), ale k novoročnímu obědu už všichni zasedli v jednotlivých berlínských domácnostech. Setkání samo, tedy pravidelné polední a večerní modlitby a zpěvy Taizé, se opět tradičně odehrávalo ve velkých halách výstaviště. A bratři z Taizé opět nabídli nikoli hlučné oslavy a ohňostroje, ale ztišení, prostor pro reflexi uplynulého roku i plánů do budoucna, podněty zamyšlení nad sebou a nad světem (který se vlastně v malém vzorku v Berlíně sešel). Téma, které prostupovalo promluvami jednotlivých bratří i četbou Písma, byla solidarita ve smyslu otevřenosti vůči bližním a víra, o kterou se lze v životě opřít.

Jako i v minulých letech, tak i tentokrát se charakter města, v němž se setkání konalo, podepsal na atmosféře celého setkání a ústřední myšlenka jako by rezonovala v ulicích, kterými jsme procházeli. Berlín, byl a vlastně i zůstává, městem zdi, která oddělovala západní a východní svět. Překážka, která se dokázala ze dne na den postavit do cesty rodinám a každodennímu životu, rozdělit je na mnoho let. Pomníky tomuto období představují vzpomínky na nesmyslnost i krutost moci, která si osobovala právo rozhodovat za jiné a nechat žít své lidi v každodenním setkávání s ostatním drátem. Berličané tyhle pomníky staví na mnoha místech města, ne hlavně kvůli turistům, ale kvůli sobě samým. Tyto připomínky minulé éry vyvolávají v člověku, který má čas se zamyslet, spoustu otázek po svobodě a solidaritě v našem životě, v našem světě. Právě setkání Taizé je výbornou příležitostí k zastavení a zamyšlení, v tónech tichých zpěvů, na konci starého a začátku nového roku. Zajímalo by mě, co dodá atmosféře Taizé příští rok jeho hostitelské město Řím.

Kateřina Čadková

Silvestr v Medžugorji 27. 12. 2011 - 3. 1. 2012

Silvestr 2011 jsem strávil ve společnosti snad nejlepší – s pannou Marií v Medžugorji a to prostřednictvím cestovní agentury Verité pana Mráčka. V modlitbě, rozjímání a usebrání u naší nebeské Matky.

Medžugorje je požehnané místo, kde se nebe otevírá a Panna Maria k nám promlouvá prostřednictvím vizionářů v poselstvích.

Program poutí je každý rok téměř stejný, ale Panna Maria vždy přichází s něčím novým – hlavně svými poselstvími, ale i slovy při svědectvích, slovy průvodkyně, pana Mráčka a společenstvím ostatních poutníků.

Medžugorje se také označuje za zpovědnici světa a Panna Maria zde dělá zázraky v lidských srdcích, což můžu potvrdit i já sám. V průběhu tří let, kdy do Medžugorje jezdím, měla Panna Maria pro mě vždy nachystaný nějaký dar.

Nejprve jiné vnímání modlitby – ne odřikávání naučené fráze, ale rozhovor s Bohem, skrze Pannu Marii, modlitbou srdcem, s prosbou za někoho, něco, s poděkováním ... Od modlitby je už jen krůček k růženci a růžencům. A od modlitby růžence srdcem jen krůček k víře srdcem, k cestě za Ježíšem skrze Pannu Marii. S tím souvisí radost z prožívání svátostí, zvláště Eucharistie. A když někoho máme rádi, tak s ním chceme být často v jeho blízkosti, s tím souvisí slavení mši a bohoslužeb i ve všední dny..., úcta ke kněžím a zasvěceným, úcta k Božímu milosrdenství ... To je cesta, po které nás může Panna Maria vést.

K vlastnímu průběhu poutě – každý den v 17 hod. modlitba růženců, v 18 hod. mezinárodní mše s překladem do sluchátek rádií, po ní adorace, která je také velmi silným duchovním darem. Měli jsme navíc 3 mše slovenské v dopoledních hodinách. Setkání s vizionářkou Vickou, návštěva komunity Královna míru, Cenacola (zařízení pro léčení narkomanů a i jinak závislých). Modlitby růženců na Podbrdu (místo zjevení PM) a modlitby křížové cesty na Křiževaci. Návštěva hradu – duchovního centra, účast na zjevení vizionářů Ivana, Marie a Mirjany, výpravné představení živého Betléma mládeží z Cenacola ...

Závěrem jen několik výstupů z pouti:

- žijme víru opravdově a radostně
- používejme pět zbraní proti zlu (růženec, Eucharistie, Písmo svaté, půst a měsíční zpověď)
- měňme věci, které změnit můžeme, změnu věcí, které nejsou v našich silách přenechejme Bohu a modleme se za ně, přemýšlejme o nich a tímto se možná budeme měnit k obrazu Božímu sami v sobě.
- nemusíme zrovna dělat věci velké, stačí začít malými „drobnůstkami“, odřeknutím si něčeho, drobná služba bližnímu ...

Poselství Panny Marie, Královny míru 2.1.2012

„Drahé děti!

*Když se s mateřskou starostí dívám do vašich srdcí,
tak v nich vidím bolest a utrpení;
vidím raněnou minulost a neustálé hledání; vidím svoje děti
které chtějí být šťastné, ale neví jak toho dosáhnout.*

Otevřete se Otci.

*To je cesta ke štěstí – cesta, po které vás chci vést.
Bůh Otec nikdy nenechává své děti samotné, zvláště v bolesti a zoufalství.
Když to pochopíte a přijmete, budete šťastni a vaše hledání se skončí.
Budete milovat a nebudete se bát. Váš život bude nadějí a pravdou,
kterou je můj Syn.*

Děkuji vám.

*Prosím vás, modlete se za ty, které si můj Syn vyvolil.
Nesudte, protože všichni budete souzeni.“*

Pavel

Tříkrálová sbírka

Oblastní charita Blansko touto cestou děkuje všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli ke zdárnému průběhu Tříkrálové sbírky 2012. Největší poděkování však patří organizátorům a koledníkům, kteří obětovali svůj čas. V jejich činnosti je neodradila ani nepřízeň počasí a pro dobrou věc opustili teplo domova a vyšli koledovat do ulic Olešnice. Deset skupinek koledníků vybralo 36 300,- Kč, což je oproti loňskému roku nárůst o necelé tři tisíce. Kdybychom se podívali ještě více do historie Tříkrálové sbírky v Olešnici, tak bychom zjistili, že například v roce 2004 bylo prostřednictvím koledníků získáno 16 616,- Kč. Z uvedených čísel je zřejmé, že je za co děkovat, a že poděkování je oprávněné.

Z Vašich darů máme v plánu v roce 2012 podpořit tyto projekty:

- sociální rehabilitace - řešení aktuálních potřeb uživatelů
- podpora volnočasových aktivit pro děti a mládež ohrožených sociálním vyloučením
- pomoc nemocným v Domácí hospicové péči
- pomoc lidem v nouzi bez rozdílu
- podpora výjezdního krizového týmu

Přesné rozdělení finančních prostředků bude popsáno v projektech, které budou zveřejněny po jednotlivých TS komisích.

Letošní Tříkrálová sbírka proběhla v termínu 1. - 14. ledna 2012. Konečný výtěžek za Oblastní charitu Blansko je 1 400 018 Kč (celkem 339 pokladniček).

Marie Sedláková

Koordinátor TKS při Oblastní charitě Blansko

Pozn. red.:

SOCIÁLNÍ REHABILITACE - usiluje o opětovné začlenění lidí s duševní poruchou do společnosti a o zkvalitnění jejich života při zachování důstojných životních podmínek. Cílem je zlepšení nebo obnovení či udržení pracovních návyků a dovedností pomocí rozvoje jejich schopností. Probíhá buď terénně nebo v centrech soc. rehabilitace.

VOLNOČASOVÉ AKTIVITY - usilují o kvalitní využití volného času dětí, zejména těch, které pochází z různě neúplných rodin, romských či jiných etnik. Patří sem různé kroužky, nízkoprahová centra, sport. aktivity, aj.

DOMÁCÍ HOSPICOVÁ PÉČE - péče o nemocného v domácím prostředí s pomocí odborníků a spec. pomůcek. Péče o člověka, kterému již nemocnice nemůže nabídnout léčbu a o kterého chtějí rodinní příslušníci pečovat doma.

Adorační den farnosti 2012

V naší diecézi kdysi jeden z biskupů zavedl adorační dny. Jednou za rok, jeden den se určitá farnost (podle stanoveného rozpisu) modlí před vystavenou Nejsvětější svátostí za sebe, ale také za celou diecézi a biskupa samotného. V olešnické farnosti má tento den, 8. leden, bohatou tradici. Tradici, kterou nepřerušila ani doba totality - je třeba, abychom za to byli vděční kněžím a svým předkům. Tento den je ještě v krásném čase vánočním a bývá většinou pro naši farnost také dnem duchovní obnovy. Na ten letošní pozval pan farář kněze

profesora Petra Piťhu z Prahy. V době, kdy ho zval, ještě netušil, že sám bude ve stejné době studovat a poznávat život církve na druhé straně zeměkoule, v USA. Díky tomu, že 8. leden připadl na neděli, byl program jiný než obvykle. Dopoledne sloužil P. Piťha mše svaté s promluvou pro dospělé a pro děti, mezi jednotlivými bohoslužbami a programem byla možnost adorace. Odpoledne mu naši farníci zahráli „Obrazy ze života

sv. Anežky“, které stvořili podle jeho knížečky „Příběh a odkaz sv. Anežky Přemyslovny“. Myslím, že ho toto ztvárnění velmi potěšilo a dojalo.

Po něm měl přednášku o sv. Anežce, následovala závěrečná adorace a svátostné požehnání. Den tím neskončil, večer nás obdaroval další přednáškou o svatých Cyrilu a Metoděvi, následovala beseda, kde pan profesor odpovídal na naše dotazy. Letošní adorační den byl obohacen tím, že P. Piťha zůstal bydlet na naší faře až do 16. ledna. Celý týden vyjížděl do blízkých i vzdálených farností s přednáškou o sv. Cyrilu a Metoděvi, u nás měl pravidelné bohoslužby se vždy vzorně připravenou promluvou a službou ve zpovědnici. Děkuji všem, kteří se něj obětavě starali. Všichni jsme dostali odměnu skrze duchovní bohatství, o které se s námi jedna z velkých žijících osobností naší vlasti rozdělila.

jLK

Hope - Nitra

(zpráva o 16. ročníku mezinárodního setkání mladých křesťanů s názvem „On je živý“ pořádaného komunitou Emmanuel ve slovenské Nitře ve dnech 3.-5.2. 2012)

Pátek 3. února roku 2012 n.l. mohl být úplně normální den jako každý jiný, jenže NEBYL! Právě v ten den ve 14.30 jsme Já a Vířa (Sobotka) odjížděli s Pepou Kánským autem směr Brno, kde už na nás čekal autobus plný Emmanueláků a Emmanuelaček*, kteří se stejně jako my těšili na akci, která nás za chvíli čekala. Když jsme po pár hodinách dojeli do Nitry a zaparkovali na parkovišti před halou, ve které už začal program, vzali jsme si své krosny a šli do haly. Přišli jsme právě v čas. Na programu byl zrovna koncert a hned po něm další. A když koncerty skončily, byl už večer a přišel čas na ubytování. Ubytovaní jsme byli v základní škole. Hned po příchodu jsme se donaučovali slovenskou hymnu a šli spát.

Ráno nás vzbudil školní zvonek a přehnaně aktivní spoluúčastník. Nasnídali jsme se a za stálého přemýšlení, proč mám jednu botu studenou a druhou abnormálně teplou, i když celou noc ležely na podlaze vedle sebe, jsme se vydali do haly. Po chvíli bloudění jsme zjistili, že máme mapu a dorazili jsme na program. Za chvíli začala mše, následovala perfektní přednáška jednoho košického kněze, potom jsme viděli scénku slovenských seminaristů, která se jmenovala „konkurz na kněze“ a byla to parodie na talentové soutěže jako x-factor, superstár aj. Pak následovaly „křižovatky“. Jednalo se vlastně o workshopy na různá témata. Každý jsme si mohli vybrat nějakou skupinku. My jsme si vybrali skupinku, která byla o evangelizační škole komunity Emmanuel v Německu. Tam jsme se potkali s lidmi z různých zemí (Německo, Francie, Lotyšsko, Nizozemsko, Anglie...), s některými se nám povedlo prohodit i několik slov, protože to ale bylo anglicky, tak těch slov nebylo zas tolik. Nicméně to byl super zážitek.

Nedělní probuzení bylo pěkné, nejen proto, že ten, co nás v sobotu budil šel ještě na ranní chvály, ale taky proto, že buřt, který mi vypadl z krosny na podlahu byl jako zázrakem krásně propečený. Napadlo mě, jestli to náhodou nemá něco společného s tou botou a po krátkém zkoumání jsem přišel na to, že v podlaze je prasklé potrubí. S radostí z krásně propečeného buřtu jsme se vydali zpět do haly. Byla mše a potom rozloučení. Po rozloučení jsme šli na oběd a pak jsme už jeli domů.

Na tomto setkání se nám nejvíce líbila hudba, která doprovázela celý program i mše.

Prostě to bylo super a doufám, že nás příště pojede z Olešnice víc.

Michelle

Pozn. red.: Emmanueláků a Emmanuelaček, tedy členů Komunity Emmanuel, bylo jen několik. Většinu tvořili lidé odjinud, kteří přijali jejich pozvání a vydali se do Nitry s nimi.

Karneval

Na 6. únor jsme se všichni těšili, protože začínaly jarní prázdniny a odpoledne byl již tradiční farní karneval. A tak se orlovna naplnila kovboji, piráty, broučky, červenou i modrou Karkulkou, rytíři, tanečnicí-baletkou a princeznami. Nechyběl samozřejmě PAT a MAT, Pepek námořník. Mezi mládeží se objevila i nová, šikovná moderátorská dvojice Tereška Novotná a Maruška Vaverková. Starší děvčata z Klubka připravila pro děti úkoly a po jejich splnění mohly si otrhat odměnu z živého stromu s názvem bonbónovník. O hudbu se postarali mladí hudebníci - ministranti. Bylo pěkné od našich mladých, že už dokázali připravit sami program pro mladší děti. Na nás pak zbylo jen připravit zázemí a zajistit občerstvení s úklidem, těšíme se na příští karnevalové setkání.

maminky ze Sedmikrásku

„Z plesového zákulisí“

Uvázat kravatu, přešetřit polobotky, nasoukat se do večerní róby, načesat drdol, nalíčit řasy a hurá na farní ples. Takto probíhají přípravy řadového účastníka plesu. Pro realizační tým však začíná organizace plesu již s ročním předstihem. Dle naplánovaných farních akcí, plesů olešnických spolků, začátku postní doby, jarních prázdnin... a momentálního zakřivení vesmíru se stanoví nejideálnější termín pro příští rok. Obratem se rezervuje kulturní dům a zamluví volná kapela.

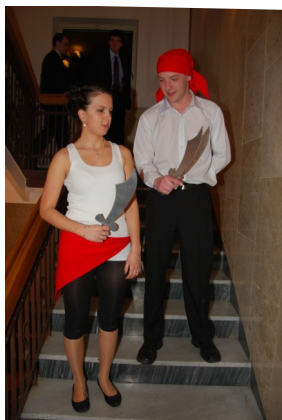
Pravé dobrodružství začíná ale až během Vánoc. Vymyslí se téma plesu, podle kterého vznikají plakáty a pozvánky, distribuované do okolních farností. Pracuje se na programu, farní mládež piluje předtančení i zábavnou scénku. Na webu se spouští on-line rezervace lístků. Sestavuje se objednávka zboží pro bar. Obětavci obcházejí okolní podnikatele s prosbou o příspěvek do tomboly. Je nutno vyfídit papírování a hlavně úhrady pro OSA (Ochranný svaz autorský), poplatek podle loterijního zákona i další pohledávky.

Manufaktura desítek šikovných rukou chystá výzdobu, motá losy, v předvečer chystá a zdobí sál, balí a aranžuje tombolu a ráno z posledních sil maže jednohubky.

A je to tu! Odkládáme montérky a chvatně oblékáme společenský oděv.

Kapela již ladí nástroje a v sále se objevují první účastníci. V tomto okamžiku se postupně přichází na vše, co se zapomnělo nachystat, a s čím se nepočítalo. Se staženým žaludkem vyhlížíme, zda nakonec dorazí dostatek lidí, aby se celá ta legrace zaplatila. V průběhu večera se postupně strachujeme, že něčeho bude málo (losy, občerstvení, nápoje) a v zápětí zase, že nám toho hodně zbude.

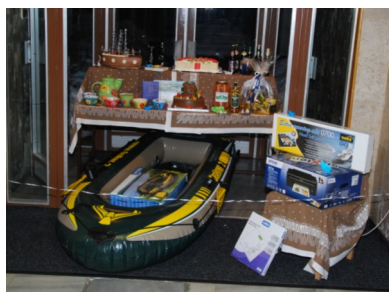
Když vidíme, jak se sál hemží spokojenými návštěvníky, jak jim září oči při pohledu na předtančení a jak se celým prostorem rozlévá příjemná atmosféra, tak víme, že veškeré úsilí stálo za to.

Odchodem posledního hosta počínají v brzkých ranních hodinách hrubé úklidové práce. Celý sál je následně dokonale vysmýčen v neděli odpoledne. O týden později proběhne zhodnocení a vyčíslení nákladů. A opět se začíná plánovat termín i kapela pro příští rok. Koloběh začíná nanovo ...

No, abyste nebyli úplně ochuzeni o tradiční zpravodajství z letošního plesu, tak vězte, že: se nesl v duchu námořníků a pirátů, konal se v sobotu 18. února, k tanci a poslechu zahrála kapela Špunt z Letovic, moderovala Markéta a Pepa Kánští, sál zaplnilo více jak dvě stě lidí a výzdobu tvořila více než tisícovka farníky ručně skládaných papírových lodiček.

F.V.

Babský bál

Velké poděkování patří olešnickému Orlu, který dokázal uspořádat 20. února tradiční „Babský ples“.

Ples se velmi vydařil a náladu vytvořilo i předtančení mladých „Piráti z Karibiku“. Byli jsme všichni velmi spokojeni a už se těšíme na příští rok. Patří vám všem velký dík!

Za všechny spokojené návštěvníky Elena Jančová

Přehled hospodaření za rok 2011

Počáteční stav finančních prostředků k 1.1.2011 v Kč		245 287,96
	z toho: pokladna	35 658,00
	běžný účet	209 629,96
Příjmy	Sbírky	269 482,00
farnosti:	Dary fyzických osob	132 000,00
	Ostatní příjmy (nájemné, úroky, prodej majetku, konsignace)	42 384,66
	Příspěvek Města Olešnice (MK+Mesknabo (20), senioři (3,5))	23 500,00
Celkem		467 366,66
Dotace:	Jihomoravský kraj (statika MK)	200 000,00
	SZIF - fondy EU - KC	799 718,00
Has.poj.	Pojistné plnění - oprava střechy kostela	23 904,00
Půjčka:	Půjčky na opravy kostela a fary	224 000,00
Příjmy celkem		1 714 988,66
Výdaje:	Bohoslužebné (hostie, víno, svíce, olej, liturgické knihy,...)	10 397,00
	Režijní náklady celkem	142 165,00
	z toho: plyn, vodné a stočné, el.energie (56+5+19 tis.)	79 898,00
	údržbářský materiál	1 466,00
	pojištění	6 767,00
	poplatky, kolký, odpad, ACEB, atd.	1 447,00
	tel.popl. internet, rádio, TV	3 126,00
	nájem Orlovna	18 000,00
	MAS - poradenská činnost	25 000,00
	ostatní (čist.prostř., květiny, toner, xer.papír, igelit,...)	6 461,00
	Opravy celkem	302 958,00
	z toho: opravy památek	23 904,00
	opravy ostatní (KC, el.instalace fara(část),stav.mat.,hodiny,...)	279 054,00
	Odeslané sbírky celkem	40 111,00
	z toho: Bohoslovci	9 264,00
	Misie	3 472,00
	Charitativní účely	6 047,00
	Svatopetrský halář	5 431,00
	Potřeby diecéze (doplatek 2010) + konsignace	7 382,00
	Církevní školství	4 383,00
	TV NOE	4 132,00
	Dary a charitativní výdaje (zmírnění následků požáru)	41 000,00
	Drobný hmotný majetek (kopírka)	7 840,00
	Ostatní celkem - pastore, náboženství, knihy,atd.	25 766,00
	Daň z PPO, DNE	55,00
	Misijní klubko, senioři, Mesknabo	34 307,00
	Splátka půjčky (ŘKF Blažovice)	1 000 000,00
Celkem		1 604 599,00
Konečný zůstatek		355 677,62
	Konečný stav pokladny:	86 990,00
	Konečný stav účtu :	268 687,62
	Celkem k 31.12.2011	355 677,62
	Závazky k 31.12.2011 (půjčky, MAS,el.instal.,stav.č.,Bisk.)	773 000,00

komentář k tabulce...

Již několik let se snažíme opravit faru s přilehlými objekty. Postupně vzniklo KFC Rafael (Komunitní farní centrum Rafael), na které se podařilo sehnat dotaci z MAS (Místní akční skupiny) Boskovicko Plus ve výši 799 718,- Kč, kde byla nutná ještě naše 20% spoluúčast, tedy celkem 959 661,- Kč. Dále nám na KFC Rafael přispěl Jihomoravský kraj částkou 200 000,- Kč, tato částka se promítla ve výdajích společně s dalšími stavebními náklady v cifře 279 054,- Kč. Získaná dotace byla proplacena zpětně, a proto bylo nutné sjednat půjčku 1 000 000,- Kč od farnosti Blažovice, kterou jsme po obdržení dotace splatili.

Další příjmy se týkají dotace 200 000,- Kč od JMK na zajištění statiky a dokončení oprav bývalé kotelny. Částku 23 904,- Kč tvoří oprava střechy kostela po loňské srpnové vichřici, škodu nám proplatila Hasičská pojišťovna.

Děkuji za obětavou pomoc při realizování tak náročných oprav, které postupně mají umožnit širší využívání fary pro duchovní a společenské aktivity. Děkuji vám všem, kteří jste přispívali jak finančně, tak modlitbou i prací, bez vaší pomoci a náklonnosti bychom nikdy nedokázali opravit faru ani vybudovat Komunitní farní centrum Rafael. Vážím si vašeho úsilí, které je naším společným dílem, také vašeho dalšího dobrovolného přispívání na bohoslovce, misie, charitu, svatopetrský haléř, diecézi, církevní školství, Tv Noe, KFC Rafael, faru...

Ze srdce děkuji

P. Pavel Lazárek, farář

Volby do farní pastorační rady

Podle přání a platného práva v římskokatolické církvi má mít správce farnosti - farář ke své službě pomocníky - poradce. Ve farnosti jsou dva poradní sbory: Farní rada ekonomická a pastorační. Členy ekonomické rady si farář volí sám nebo potvrzuje (dědí), ty které si zvolil jeho předchůdce. Členové pastorační rady jsou - z titulu funkce, jmenovaní farářem a volení farníky. Členové farních rad mají poradní hlas, **zodpovědnost před Bohem a biskupem nese farář**.

Během ledna 2012 jsme v naší farnosti prožili dvě kola voleb do farní pastorační rady. V prvním kole bylo odevzdáno 120 volebních lístků, z toho 115 platných a 5 neplatných. Farníci navrhli svými 10 a více hlasy vybrali 27 lidí, které si zvolili do druhého kola voleb. Z těchto dvacetisedmi 10 kandidaturu odmítlo. V druhém kole voleb se volilo ze 17 kandidátů. Bylo odevzdáno 157 platných volebních lístků. Členové nové farní pastorační rady jsou Josef Kánský, Ludmila Čadková, František Vojta ml., Pavel Adamec, Anna Soukalová, Zbyněk Sobotka, Jaroslava Kolářová, Jan Novotný, Markéta Bílková, Stanislav Knotek, Josefa Blahová, Šárka Neumannová, Jarmila Sobotková.

V pátek 30. března se farní rada sešla k první schůzce, na které se projednával plán pastoračních aktivit v naší farnosti na rok 2012.

jLK

Lektoři

V únoru proběhl „nábor“ čtenářů Božího Slova při bohoslužbách - lektorů. K této čestné a náročné službě se dobrovolně přihlásilo jednadvacet farníků ze třinácti rodin. Mezi farníky vyvstala otázka, proč to takhle institucionalizovat, když tahle služba u nás funguje už léta a bez problémů. Ano - funguje, ale s problémy - zvnějšku nejsou na první pohled či poslech patrné, ale je potřeba jim předcházet a službu zkvalitňovat. Základ, který nám chybí, je určitý řád - například by měl lektor vědět dopředu, že bude číst, a na tuto četbu se dobře připravit. Měl by mít také hlubší vztah k Písmu a jeho znalost.

V období tří roků přípravy na 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje do naší země, spojené s naší vděčností za překlad Bible do mateřského jazyka, jsme v naší farnosti zahájili pravidelné setkání nad texty Písma - pracovní název zní: Příprava na nedělní liturgii (biblická hodina). Tato setkání jsou otevřená pro všechny farníky a já se přiznám, že ze strany lektorů jsem čekal větší účast. Možná jsme zvolili nevhodnou dobu? Zatím se setkáváme v sobotu v 17 hodin. Je pravda, že v sobotu bývají ve farnosti pohřby, brigády, zkoušky pěveckého sboru a další akce, k tomu se s přicházejícím jarem přidávají práce na zahrádkách, polích, lesích, opravách domů a fary. Starší děti se vrací v pátek večer z internátů a kolejí a doma rodiče čekají na jejich pomoc - v sobotu. Zkusme tedy společně hledat jiné řešení a najít den a hodinu, která bude vhodnější a díky níž bude naděje na větší účast. Ještě k řádu - rozpisu služby lektorů při pravidelných bohoslužbách - jeden z možných rozvrhů pro čtení prvního čtení, přímlov a přinášení obětních darů vypadá takhle: pondělí - senioři, středa - střední generace, pátek - děti a mládež, sobota - mariánští citelé, neděle - rodiny.

jLK

Svátosti a svátostiny

Ve farnosti sv. Vavřince byl pokřtěn:

dne 18.3.2012 Jan Šutera, nar. 4.1.2012 v Boskovicích

Na poslední cestě jsme vyprovodili :

dne 7.1.2012 paní Marii Štěrbovou, nar. 21.10.1924

dne 14.1.2012 pana Josefa Bočka, nar. 13.12.1938

dne 18.2.2012 paní Ludmilu Štěpánkovou, nar. 15.5.1925

dne 25.2.2012 pana Stanislava Říhu, nar. 24.5.1928

dne 3.3.2012 paní Marii Doskočilovou, nar. 21.5.1921

dne 17.3.2012 pana Františka Sedláka, nar. 12.10.1956

Okénko pro luštitelé

Kdo se nenarodil a zemřel?

Kdo se narodil a nezemřel?

Kdo se narodil a 2x zemřel?

Kdo se narodil a zemřel?

(1 Adam a Eva; 2 všichni lidé, co nyní žijí; 3 Lazar, dcera Jairova a syn naimské vdovy; 4 ti, kteří odpočívají na hřbitově)

Poznáš, kdo jsem?

1. Že já jsme se tenkrát otáčela!

2. Teda ne, že bych měl něco proti velrybám, ale příště by si mohla aspoň vyčistit zuby. Kdo to potom má 3 dny čuchat!

3. Až mně zas ta malá potvora přileze nabízet jablko, tak ji asi zašlápnu!

(1. Lotova žena, 2. Jonáš, 3. Eva)

OSMISMĚRKA

Vyškrtěj slova z nabídky, vyjde ti název velikonoční židovské večeře. Poznáš, co mají slova v nabídce společného?

V	O	D	A	Í	P	O	N	O	K	O	Z	A	C
C	V	L	N	A	I	M	O	L	E	R	O	M	L
E	L	O	D	Y	H	A	M	R	A	K	E	I	O
L	A	E	E	D	A	L	H	O	K	L	M	N	V
A	S	A	L	E	N	I	M	K	A	E	E	O	E
T	T	T	P	C	I	N	A	K	T	A	S	O	K
A	O	E	Z	N	L	Y	O	K	E	A	I	A	E
K	V	M	I	U	H	K	A	A	S	S	C	K	C
C	K	O	T	L	O	A	K	S	U	R	E	B	I
I	A	K	O	S	T	R	A	E	B	A	S	A	R
N	V	H	A	N	Y	L	P	L	A	M	K	B	U
S	A	T	R	N	C	K	A	A	N	P	A	V	K
O	R	O	S	A	A	A	K	M	A	Y	L	E	U
R	K	A	P	R	P	M	C	A	N	L	A	L	K

akát, anděl, babka,
banán, берушка, cín,
čáp, člověk,
čmelák, děšť, hlad,
hlína, hloh, kapka,
kapr, kašel, kokos,
kometa, konopí, kos,
kosatka, kostra,
koza, kráva, křen,
kukuřice, lama, len,
lev, limetka, lodyha,
mák, maliny, mars,
měsíc, mlha, mol,
moře, mrak, oko,
páv, piha, plyn, pyl,
rak, rok 2X, rosa,
rosnička, skála,
slunce, včela,
vlaštovka, vlna,
voda, vos, trn, žito

(pesach; všechna slova označují něco, co Bůh stvořil nebo dopustil)

Pozvánky

- 15.4. - Misijní štrůdlování
- 22.4. - Žehnání polí
- 29.4.-1.5. - Cyklotour podél řeky Svatky
 - 8.5. - Poutní výlet rodin s dětmi - Kroměříž
- 13.5. - První svaté přijímání
- 17.5. - Jeden den na Petrově
- 19.5. - Orelský běh
- 26.5. - Diecézní pouť ministrantů - Vranov
- 27.5. - Seslání Ducha svatého - pouť Ústup
- 30.5. - Pouť rodin ke sv. Zdislavě - Vír
 - 1.6. - Noc kostelů
 - 3.6. - Nejsvětější trojice - pouť Lhota, pouť hřbitovní kostel
- 10.6. - Těla a Krve Páně - pouť Rovečné
- 24.6. - Pouť Křtěnov
- 11.-15.7. - Charismatická konference Brno
- 15.-27.7. - Farní tábor Skalička

Pozvánka na kulturně-duchovní výlet do Brna.

Je ještě několik volných vstupenek a míst v autobuse na pátek 11. května 2011. Program: kostel sv. Jakuba - prohlídka, modlitba na hrobě generála Ludvíka Raduita de Souches; kostel Nanebevzetí P. Marie (u Jezuitů) - mše svatá, modlitba u hrobu ctihodného P. Martina Středy SJ; Mahenovo divadlo - činohra **Černá Madona Brněnská** (představení o záchraně Brna za třicetileté války). Cena: autobus dospělí 150 Kč, děti 50 Kč; divadlo dospělí 320, děti 160 a důchodci nad 65 let 230 Kč. Přihlášky u jáhna Ladislava Kince.

Páté Celostátní setkání mládeže pro mladé od 14 do 30 let se bude konat od 14. do 19. srpna 2012 ve Žďáře nad Sázavou. Hlavním tématem setkání je Duch svatý a mottem citát z listu sv. Pavla: „*Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj...*“ (Gal 5,22). Součástí programu bude i Pouť rodin, která se bude konat v sobotu 18. srpna 2012.

Vážení čtenáři, přejeme vám milost pravdivého prožití velikonočních tajemství a skrze ně přiblížení k Boží Lásce. Ať Kristus přemůže smrt v každém z nás, abychom s ním mohli být živí, růst a nést dobré ovoce.

redakční rada

Vydává Římskokatolická farnost Olešnice na Moravě, příspěvky jsou redakčně upraveny. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Články z minulých čísel našeho zpravodaje a základní informace o kostele a farnosti najdete na internetové adrese <http://olesnice.katolik.cz>.